

ÎNTOARCERE

M-aș întoarce spre tine copilărie
Dacă-aș putea măcar uneori
Să-mi regăsesc candoarea din glie
Și busuiocul din sărbători...

M-aș întoarce spre tine făclie
Care-ai aprins în mine fiori
În seri liniștite de-a minții robie
M-aș întoarce spre tine-uneori...

M-aș întoarce spre mine-n șerbie
În diminețile rare-ale albelor zori
Și Te-aș căuta cu aleasă-osârdie
Dar mă-nspăimântă din fire fiori...

.....

M-aș întoarce spre Tine-n pribegie
Lăsând busuioc și-amintiri în pridvori
Și glie și fire și stinsă făclie
Și-n fața Ta fi-voi străpuns uneori...
